

18 Μαΐου, 1993

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΙΟΛΕΤΤΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΜΥΝΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 854/91)

-
- Στρατός της Δημοκρατίας — Προαγωγές — Ο περί Στρατού της Δημοκρατίας Νόμος (Ν. 33/90) και οι δυνάμει αυτού εκδοθέντες περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμοί του 1990 (Κ.Δ.Π. 90/90) — Καν. 30(5), σε αντιδιαστολή προς τον Καν. 17(7) των πε- 5
ρί Ιεραρχίας και Προαγωγής Μονίμων Αξιωματικών και Υπαξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας Κανονισμών του 1981-1986 (Κ.Δ.Π. 118/81) και Καν. 41(2) — Η ρύθμιση και το ζήτημα της αναδρομικότητάς της — Διΐσταμένες πρωτοβάθμιες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου — Υιοθέτηση στην κριθείσα περίπτωση της άποψης στη *Χαραλαμπίδης v. Δημοκρατίας*. 10
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Δεν υφίσταται στο πρόσωπο αξιωματικού προακτέου κατ' αρχαιότητα, όταν προσβάλλει προαγωγές συναδέλφων του που κρίθηκαν προακτέοι κατ' εκλογην. 15
- Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή, την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών σε Ταγματάρχες, αλλά και την παράλειψη συμπεριλήψεώς του στον κατάλογο προακτέων κατ' εκλογην. 20
- Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:
1. Η κρίση ως "προακτέος" αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για προαγωγή. Σε καμιά περίπτωση δεν είναι δυνατή προαγωγή Αξιωματικού που δεν έχει κριθεί προακτέος, γιατί δεν πληρεί 25

τις προϋποθέσεις προαγωγής. Η έλλειψη εξάλλου των προϋποθέσεων, εξαφανίζει και το έννομο συμφέρον για προσβολή της πράξεως της προαγωγής.

- 5 Ο αιτητής δεν έχει το αναγκαίο έννομο συμφέρον για να προσβάλει την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών και η προσφυγή περιορίζεται στην προσβολή της απόφασης με την οποία κρίθηκε προακτέος "κατ' αρχαιότητα" και όχι "κατ' εκλογήν".
- 10 2. Στην προκειμένη περίπτωση ισχύον δίκαιο κατά τον ουσιώδη χρόνο, το χρόνο δηλαδή της ουσιαστικής κρίσης του Αιτητή ήταν ο περί Στρατού της Δημοκρατίας Νόμος (Ν. 33/90), και οι δυνάμει του Νόμου αυτού εκδοθέντες Κανονισμοί. Η διοίκηση ήταν υποχρεωμένη να εφαρμόσει τόσο την διάταξη του Καν.
- 15 30(5) (Κ.Δ.Π. 90/90), σύμφωνα με την οποία η βαθμολογία 8 ως προς τα ουσιαστικά προσόντα στον κατεχόμενο βαθμό ταξινομείται με το "Καλός" και όχι με το "Λίαν Καλός" όπως προβλεπόταν με τον Καν. 17(7) της Κ.Δ.Π. 118/81, όσον και τη διάταξη του Καν. 41(2) σύμφωνα με την οποία απαραίτητη προϋπόθεση για να κριθεί ένας Αξιωματικός ως "προακτέος κατ' εκλογήν" είναι η βαθμολογία των ουσιαστικών του προσόντων στις
- 20 εκθέσεις ικανότητας του κατεχόμενου βαθμού πρέπει να είναι τουλάχιστο "Πολύ Καλός".
- 25 Αναφορικά με το θέμα της αναδρομικότητας της συγκεκριμένης Κ.Δ.Π. (90/90) υπάρχουν δύο δι'ιστάμενες απόψεις που εκφράζονται στην απόφαση του Γ. Παλαδόπουλου, Δ., στην *Γεωργιάδης Αλέξανδρος ν. Δημοκρατίας*, και στις αποφάσεις του Χρυσσοστομή, Δ., στις *Χαράλαμπος Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας*, και
- 30 *Ανδρέας Μιχαήλ ν. Δημοκρατίας*, που υιοθετήθηκαν και από το Χ' Τσαγγάρη, Δ., στην *Χρυσάνθος Τρισελιώτης ν. Δημοκρατίας*.
- 35 Τόσο η υπόθεση *Γεωργιάδης Αλέξανδρος* όσον και οι *Χαραλαμπίδης και Μιχαήλ* έχουν εφεσιβληθεί (Α.Ε. 1539, 1585 και 1587). Στις υποθέσεις *Χαραλαμπίδης* και *Μιχαήλ* πιο πάνω έχουν γίνει παρόμοιοι ισχυρισμοί για αναδρομικότητα, αντισυνταγματικότητα και για το ultra vires των νέων Κανονισμών όσον αφορά στον περί Στρατού της Δημοκρατίας Νόμο (Ν.33/90).
- 40 Μετά από προσεκτική μελέτη των πιο πάνω αποφάσεων, υιοθετείται από το Δικαστήριο ως ορθή, η άποψη που αναφέρεται στην απόφαση του Χρυσσοστομή, Δ., στην απόφαση *Χαραλαμπίδης*.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Πάττας κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1887,

Αλέξανδρου ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3861,

5

Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1959,

Μιχαήλ ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1950,

10

Τρισελιώτης ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3104.

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία ο αιτητής προσβάλλει την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών, σε Ταγματάρχης κατ' εκλογή αντί του αιτητή και την παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να συμπεριλάβουν τον αιτητή στον κατάλογο των προαχθέντων Ταγματάρχων κατ' εκλογή και όχι κατ' αρχαιότητα.

15

20

Α. Μάγος, για τον Αιτητή.

Μ. Ευαγγέλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή ο Αιτητής ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

"Α. Δήλωση ή Διαταγή του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η Προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών ημερ. 16.6.91 (ως ο επισυνημμένος κατάλογος Α) σε Ταγματάρχης κατ' εκλογή αντί του αιτητή είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη εννόμου αποτελέσματος.

30

35

Β. Δήλωση ή Διαταγή του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να συμπεριλάβουν τον αιτητή στον κατάλογο των προαχθέντων Ταγματάρχων κατ' εκλογή και όχι κατ' αρχαιότητα είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη εννόμου αποτελέσματος.

40

Γ. Δήλωση του Σεβαστού Δικαστηρίου όπως ο αιτητής συμπεριληφθεί στον κατάλογο των προαχθέντων κατ' εκλογή Ταγματάρχων."

Ο Αιτητής διορίστηκε στο Στρατό της Δημοκρατίας με το βαθμό του Ανθυπολοχαγού στις 10.1.1977 και με διάταγμα του Υπουργού Άμυνας ημερομηνίας 10.1.77 αποσπάστηκε για υπηρεσία στην Εθνική Φρουρά. Την 1.6.80 ο Αιτητής προήχθηκε στο βαθμό του Υπολοχαγού, την 1.1.87 στο βαθμό του Λοχαγού και στις 15.6.91 στο βαθμό του Ταγματάρχη.

Κατά τις τακτικές ετήσιες κρίσεις του 1991, επειδή ο Αιτητής πληρούσε τις προϋποθέσεις για κρίση που αναφέρονται στον Κανονισμό 27 των περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμών του 1990 (Κ.Δ.Π. 90/90), όπως αυτοί τροποποιήθηκαν (οι Κανονισμοί), κρίθηκε από το Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών ως προακτέος κατά αρχαιότητα.

Η πιο πάνω απόφαση του κοινοποιήθηκε με έγγραφο ημερ. 19.5.1991. Ο Αιτητής, μετά την κοινοποίηση σ' αυτόν της πιο πάνω κρίσης, υπέβαλε διοικητική προσφυγή στο Συμβούλιο Επανακρίσεων Αξιωματικών, το οποίο αφού την εξέτασε αποφάσισε να την απορρίψει. Ο Αιτητής πληροφορήθηκε την απόρριψη της προσφυγής του με έγγραφο ημερ. 4.7.1991 στο οποίο αναφέρετο ότι η προσφυγή του απορρίφθηκε επειδή τα στοιχεία που υπάρχουν στον ατομικό του φάκελο και κυρίως οι χαμηλές βαθμολογίες του σε ουσιαστικά πρόσόντα σε εκθέσεις ικανότητας του κατεχομένου βαθμού, δε δικαιολογούν κρίση άλλη από εκείνη του προακτέου κατ' αρχαιότητα.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη κρίθηκαν από το Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών ως "προακτέοι κατ' εκλογήν" και συνέπεια της πιο πάνω κρίσης προήχθηκαν στις 15.6.91 στο βαθμό του Ταγματάρχη.

Όπως φαίνεται στη γραπτή αγόρευση του συνηγόρου των Καθ' ων η Αίτηση, σύμφωνα με τους Κανονισμούς δεν υπάρχει προαγωγή κατ' εκλογήν και προαγωγή κατ' αρχαιότητα. Υπάρχει μόνο κρίση ως προακτέος κατ' εκλογήν και κρίση ως προακτέος κατ' αρχαιότητα. Η σημασία της κρίσης ως προακτέος κατ' εκλογήν και της κρίσης ως προακτέος κατ' αρχαιότητα, είναι ότι στις προαγωγές οι κριθέντες ως προακτέοι κατ' εκλογήν προηγούνται των κριθέντων ως προακτέων κατ' αρχαιότητα, τόσο ως προς την κατάληψη των υπαρχουσών κενών θέσεων όσο και ως προς τη νέα σειρά αρχαιότητας που θα αποκτήσουν οι προαχθέντες στο νέο τους βαθμό.

Απαραίτητη προϋπόθεση για να κριθεί ένας Αξιωματικός ως "προακτέος κατ' εκλογήν" ή ως "προακτέος κατ' αρχαιότητα" είναι

στις εκθέσεις ικανότητας που έχει στον κατεχόμενο βαθμό η βαθμολογία του στα ουσιαστικά προσόντα που αναφέρονται στον Κανονισμό 33 να είναι για μεν την κρίση "προακτέος κατ' εκλογή" τουλάχιστο "πολύ καλός" (Καν. 41(2)) για δε την κρίση "προακτέος κατ' αρχαιότητα" τουλάχιστο "καλός" (Καν. 41(3)). Επίσης, σύμφωνα με την διάταξη του εδαφίου (4) του πιο πάνω Κανονισμού, Αξιωματικός που η βαθμολογία του στα πιο πάνω προσόντα είναι κάτω από το "καλός" κρίνεται ως "παραμένων στον ίδιο βαθμό".

5

Στον Καν. 30(5) καθορίζεται η κλίμακα της βαθμολογίας των ουσιαστικών προσόντων. Ο εν λόγω Κανονισμός έχει ως ακολούθως:

10

"Η κλίμακα βαθμολογίας των ουσιαστικών προσόντων είναι:

- (α) Εξάιρετος 10
- (β) Πολύ Καλός 9
- (γ) Καλός 7 έως 8
- (δ) Μέτριος 4 έως 6
- (ε) Απαραδέκτος 1 έως 3

15

20

Ο Καν. 17(7) των Περί Ιεραρχίας και Προαγωγής Μόνιμων Αξιωματικών και Υπαξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας Κανονισμών του 1981-1986 (Κ.Δ.Π. 118/81) που καταργήθηκαν από 18.5.90 είχε ως εξής:

25

- Εξάιρετος: 10
- Λίαν Καλός: 8 και 9
- Καλός: 5, 6 και 7
- Μέτριος: 3 και 4
- Απαραδέκτος: 1 και 2.

30

Η κρίση του Αιτητή από το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων έγινε με βάση τις πρόνοιες των Κανονισμών της Κ.Δ.Π. 90/90 που ίσχυαν κατά το χρόνο που έγιναν οι κρίσεις και όχι με βάση τις πρόνοιες των Κανονισμών της Κ.Δ.Π. 118/81.

35

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας ήγειρε προδικαστική ένσταση ισχυριζόμενος ότι ενόψει του γεγονότος ότι ο Αιτητής είχε κριθεί "προακτέος κατ' αρχαιότητα" στερείται εννόμου συμφέροντος να προσβάλει την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών που κρίθηκαν "προακτέοι κατ' εκλογή", και παραπέμπει στην απόφαση του Κούρρη, Δ. στις υποθέσεις **Σπύρος Πάντας και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 1887.

40

"Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό και στις τρεις αυτές υποθέσεις είναι το γεγονός ότι οι αιτητές δεν κρίθηκαν προακτέοι "κατ' εκλογήν".

5

Παρόμοια περίπτωση είχε αντιμετωπίσει το Δικαστήριο αυτό στην υπόθεση *Ανδρέας Χαρίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 147, και δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί, όπου σημειώνεται ότι:

10

"Υπό το καθεστώς των Κανονισμών περί Ιεραρχίας και Προαγωγής των Μονίμων Αξιωματικών, Κ.Δ.Π. 118/81 η απόφαση του Συμβουλίου Κρίσεων δεν αποτελεί προπαρασκευαστική, αλλά πράξη που δημιουργεί αυτήν καθ' εαυτήν έννομο συμφέρο".

15

Συνεπώς αντικείμενο του δικαστικού ελέγχου έδει να αποτελέσει η κρίση για το "προακτέος" ή μη "προακτέος" των υποψηφίων στις "κατ' εκλογήν" προαγωγές.

20

Η κρίση ως "προακτέος" αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για προαγωγή. Σε καμιά περίπτωση δεν είναι δυνατή προαγωγή Αξιωματικού που δεν έχει κριθεί προακτέος, γιατί δεν πληροί τις προϋποθέσεις προαγωγής. Η έλλειψη εξάλλου των προϋποθέσεων εξαφανίζει και το έννομο συμφέρο για προσβολή της πράξεως της προαγωγής. (Απόφαση *Χαρίδης* ανωτέρω)."

25

Ενόψει των πλό πάνω, βρίσκω ότι ο Αιτητής δεν έχει το αναγκαίο έννομο συμφέρο για να προσβάλει την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών και η προσφυγή περιορίζεται στην προσβολή της απόφασης με την οποία κρίθηκε προακτέος "κατ' αρχαιότητα" και όχι "κατ' εκλογήν".

30

Ο δικηγόρος των Καθ' ων η Αίτηση ισχυρίζεται στη συνέχεια ότι ο Αιτητής περιορίστηκε στην προσβολή της πράξης προαγωγής των Ενδιαφερομένων Μερών μόνο και ως εκ τούτου η προσφυγή θα πρέπει να απορριφθεί.

35

Ο ισχυρισμός αυτός κατά τη γνώμη μου δεν ευσταθεί. Είναι καθαρό από την αίτηση ότι ο Αιτητής εκτός από την προαγωγή των Ενδιαφερομένων Μερών προσβάλλει και την παράλειψη των Καθ' ων η Αίτηση να τον συμπεριλάβουν στον κατάλογο των κριθέντων ως προακτέων "κατ' εκλογήν".

40

Ο συνήγορος των Καθ' ων η Αίτηση ήγειρε δεύτερη προδικαστική ένσταση ισχυριζόμενος ότι ο Αιτητής δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει τις προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών αρ.1 έως 6, δεδομένου ότι τα εν λόγω ενδιαφερόμενα μέρη ανήκουν στους Αξιωματικούς Όπλων, ενώ αυτός ανήκει στους Αξιωματικούς Σωμάτων.

5

Ενόψει του συμπεράσματος ότι ο Αιτητής στερείται εννόμου συμφέροντος να προσβάλει την προαγωγή των Ενδιαφερομένων Μερών που κρίθηκαν προακτέοι "κατ' εκλογήν" σ' αντίθεση με αυτόν που κρίθηκε προακτέος "κατ' αρχαιότητα", η δεύτερη προδικαστική ένσταση παραμένει χωρίς αντικείμενο.

10

Είναι ο ισχυρισμός του δικηγόρου του Αιτητή ότι οι Καθ' ων η Αίτηση ρύθμισαν το ζήτημα της βαθμολογίας και κρίσης του Αιτητή σύμφωνα με Κανονισμούς που δεν ίσχυαν κατά τον ουσιώδη χρόνο δίνοντας με αυτόν τον τρόπο αναδρομική ισχύ στους Κανονισμούς του 1990 χωρίς νομοθετική εξουσιοδότηση, και ότι ο Αιτητής έπρεπε να είχε κριθεί σύμφωνα με τις πρόνοιες της Κ.Δ.Π. 118/81. Ισχυρίζεται επίσης ότι οι Κανονισμοί της Κ.Δ.Π. 90/90 είναι ultra vires στο Ν. 33/90 δεδομένου ότι ο νομοθέτης δεν έδωσε εξουσιοδότηση για την έκδοση Κανονισμών που να αλλάζουν την αριθμητική ισοτιμία και που είχε σαν αποτέλεσμα την μείωση της κρίσης του Αιτητή. Επίσης χαρακτηρίζεται ως αντισυνταγματική η κανονιστική επέμβαση στη διαμορφωμένη διοικητική κρίση, γιατί αποτελεί νομοθετική επέμβαση στο έργο της διοίκησης.

15

20

25

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας αναφέρεται στην αρχή του διοικητικού δικαίου ότι η διοικητική πράξη θα πρέπει να συνάδει με το νομικό καθεστώς που ισχύει κατά τον χρόνο της έκδοσής της. Στην προκειμένη περίπτωση ισχύον δίκαιο κατά τον ουσιώδη χρόνο, τον χρόνο δηλαδή της ουσιαστικής κρίσης του Αιτητή ήταν ο περί Στρατού της Δημοκρατίας Νόμος (Ν. 33/90) και οι δυνάμει του Νόμου αυτού εκδοθέντες Κανονισμοί (Κ.Δ.Π. 90/90). Επομένως η διοίκηση ήταν δεσμευμένη να εφαρμόσει τόσο την διάταξη του Καν. 30(5) (Κ.Δ.Π.90/90), σύμφωνα με την οποία η βαθμολογία 8 ως προς τα ουσιαστικά προσόντα στον κατεχόμενο βαθμό ταξινομείται με το "Καλός" και όχι με το "Λίαν Καλός" όπως προβλεπόταν με τον Καν. 17(7) της Κ.Δ.Π. 118/81, όσον και τη διάταξη του Καν. 41(2) σύμφωνα με την οποία απαραίτητη προϋπόθεση για να κριθεί ένας Αξιωματικός ως "προακτέος κατ' εκλογήν" είναι η βαθμολογία των ουσιαστικών του προσόντων στις εκθέσεις ικανότητας του κατεχόμενου βαθμού πρέπει να είναι τουλάχιστο "Πολύ Καλός".

30

35

40

Αναφορικά με το θέμα της αναδρομικότητας της συγκεκριμένης Κ.Δ.Π. (90/90) υπάρχουν δύο δι'ιστάμενες απόψεις που εκφράζονται στην απόφαση του Γ. Παπαδόπουλου, Δ., στην *Γεωργιάδης Αλέξανδρος ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3861 και στις αποφάσεις του Χρυσοστομή, Δ., στις *Χαράλαμπος Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1959 και *Ανδρέου Μιχαήλ ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1950, που υιοθετήθηκαν και από τον Χ" Τσαγγάρη, Δ., στην *Χρυσάνθος Τρισελιώτης ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3104.

Αναφέρω επίσης ότι τόσο η υπόθεση *Γεωργιάδης Αλέξανδρος* όσον και οι *Χαραλαμπίδης* και *Μιχαήλ* έχουν εφεσιβληθεί (Α.Ε. 1539, 1585 και 1587). Στις υποθέσεις *Χαραλαμπίδης* και *Μιχαήλ* πιο πάνω έχουν γίνει παρόμοιοι ισχυρισμοί για αναδρομικότητα, αντισυνταγματικότητα και για το ultra vires των νέων Κανονισμών όσον αφορά στο Ν.33/90.

Ο Χρυσοστομής, Δ., στην *Χαράλαμπος Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1959, είπε τα εξής:

"Όσον αφορά την πρώτη εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή, εκφράζω τη διαφωνία μου, γιατί κατά τη γνώμη μου ο βαθμός 8 που δόθηκε στον αιτητή, γιατί αυτός κρίθηκε "πολύ καλός", δεν είναι ορθός. Η σωστή τοποθέτηση, κατά την άποψή μου, είναι πως ο αιτητής κρίθηκε ότι άξιζε του βαθμού 8 και κατά συνέπεια, ταξινομήθηκε σαν "πολύ καλός", με βάση τους Κανονισμούς της Κ.Δ.Π. 118/91. Η διαφορετική ταξινόμηση με βάση την Κ.Δ.Π. 90/90, δεν επηρεάζει, κατά την άποψή μου, κατά οποιοδήποτε τρόπο τη βαθμολογία του αιτητή, η οποία παραμένει πάντοτε στο βαθμό 8. Εκείνο που άλλαξε με την Κ.Δ.Π. 90/90 είναι το επίπεδο της προαγωγής. Και ενώ προηγουμένως ένας αξιωματικός με βαθμό 8 ήταν προακτέος κατ' εκλογή, τώρα με τους νέους Κανονισμούς είναι προακτέος κατ' αρχαιότητα.

Ο αιτητής, παρά τις αξιολογήσεις του παρελθόντος, ειδικαιούτο κρίσης και κρίθηκε προακτέος, με την κρίση του Ιουλίου του 1990 (βλ. Καν. 27 της Κ.Δ.Π. 90/90).

Επομένως, όταν το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων προέβη στην κρίση του αυτή, η κρίση θα έπρεπε, σύμφωνα με τη νομολογία, να διενεργηθεί με βάση το νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο της έκδοσής της, άσχετα αν οι αξιολογήσεις έγιναν στο παρελθόν με βάση τους καταργηθέντες Κα-

νονισμούς, πράγμα το οποίο και έγινε. Επειδή δε η βαθμολογία του αιτητή ήταν 8, ορθά θεωρήθηκε "καλός" και ορθά κρίθηκε προακτέος κατ' αρχαιότητα.

Συνεπώς, ούτε και τα περί αναδρομικότητας επιχειρήματα του δικηγόρου του αιτητή ισχύουν, ούτε και τα περί αντισυνταγματικότητας, γιατί οι σχετικοί Κανονισμοί με το να αλλάξουν το επίπεδο της προαγωγής με τη δικαιολογία του δυσμενούς επηρεασμού κεκτημένου δικαιώματος του αιτητή, δε στοιχειοθετούν επέμβαση της νομοθετικής εξουσίας στο έργο της διοίκησης. 5 10

Είναι επίσης ανεδαφική η εισήγηση πως οι Καν. 30(5) και 41(2) της Κ.Δ.Π. 90/90 είναι ultra vires στο Νόμο, γιατί οι διατάξεις των άρθρων 11 και 27(2)(β) του Ν. 33/90, στις οποίες γίνεται πρόνοια για το θέμα της προαγωγής αξιωματικών, δίδουν ευρεία εξουσιοδότηση στο Υπουργικό Συμβούλιο να εκδίδει Κανονισμούς για τη ρύθμιση του θέματος των προαγωγών". 15

Μετά από προσεκτική μελέτη των πιο πάνω αποφάσεων, υιοθετώ ως ορθή την άποψη που αναφέρεται στην απόφαση του Χρυσοστομή, Δ., (πιο πάνω). 20

Περαιτέρω, ευρίσκω ότι ο ισχυρισμός περί μη δέουσας έρευνας και λανθασμένης αξιολόγησης των προσόντων του Αιτητή δεν ευσταθεί, όπως προκύπτει από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου. 25

Ως αποτέλεσμα των πιο πάνω, η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς διάταγμα για έξοδα.

30

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.